

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

63. An bannitus, si steterit in Ecclesia suæ patriæ, intelligatur exilium fregisse? Ex quo deducitur, an Episcopi habeant territorium? Ex part. 4. tractat. 1. resol. 92.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

3. Notandum est tamen hinc obiter: quod debitores fraudulenti ad Ecclesiam cum bonis confugientes non debent ibi multo tempore tolerari, sed ab Ecclesia sunt eiciendi. Ita sacra Congregatio Episcoporum in vna Barenfi die 12. Martij anno 1600. Et eadem sacra Congregatio die 1. Decembris 1617. decreuit, quod Decretores res & bona in creditorum preiudicium ad Ecclesias transportare non debent, sed iudici seculari consignanda sunt vt illas & illa, cui de iure, adiudicet.

RESOL. LXII.

De quibusdam Epistolis Clem. VIII. circa debitores, fugitiuos, bannitos, fures, &c. circa Immunitatem Ecclesiarum, & existentes in Monasteriis. Ex part. 3. tract. 1. Ref. 40.

§. 1. **H**As epistolas inuenies apud Farinacium, & Peregrinum *ubi infra*, & circa illarum intelligentiam magna dissensio olim orta fuit inter Regulares cuiusdam Monasterij: dico igitur Marium Italiam *de immunit. Eccl. lib. 1. c. 3. §. 8. num. 1. & seq.* docere Pontificem per dictas epistolas in casibus ibidem numeratis derogare constitutioni Gregorij XIV.

2. Sed hanc opinio est falsa, & illam resellunt Farinacius *de immunit. c. 2. n. 2. 50.* & Peregrinus *etiam de immunit. n. 14.* nam Summus Pontifex in dictis epistolis prohibuit tantum Praelatis, ne illas personas facinorosas dia in eorum Ecclesiis, & Monasteriis detinerent, non autem quod non gauderent immunitate: & ideo licet supradictis reis receptaculum prohibeatur, non tamen priuantur ecclesiastica immunitate, si de facto receptentur; nam, vt dictum est, Clem. VIII. in dictis epistolis non excepit alios casus, vltra exceptuatos per Gregor. XIV.

3. Adde; & est valde notandum, quod dictae epistolae missae fuerunt ad Archiepiscopum Bononiensem, & Archiepisc. Neapolitanum; ergo solum ibi obligant; vnde etiam si publicatae sint in aliis locis, & Prouincijs, minime obligabunt, quia non obligant vltra intentionem legislatoris; si enim Summus Pontifex habuisset intentionem per illas, omnes obligare, Romae publicare fecisset. Vnde Praelati Ecclesiarum, qui data opera in suis Monasteriis detinent personas facinorosas, numeratas in dictis epistolis puniri possunt tantum Bononiae, & Neapoli, secus autem in Sicilia, vel in alijs locis; & sic olim ego interrogatus respondi cum Peregrino *ubi supra n. 12. & 20.* & alijs.

RESOL. LXIII.

An bannitus, si steterit in Ecclesia sua patria, intelligatur exilium fregisse? Ex quo deducitur, an Episcopi habeant territorium? Ex part. 4. tract. 1. Ref. 92.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam docet Io. Capi- blanco *de officio Baronum tom. 2. pragm. 8. cap. 34. num. 4.* quia licet Ecclesiae sint exemptae a iurisdictione temporali, & subiaceant Ecclesiasticis, tamen stant in territorio Principis secularis in quo fundatae sunt, & inde est quod Doctores asserunt, Episcopum non habere territorium; cum ergo locus stat in territorio, vbi exiliatus commorari non debet, ideo videtur, inquiri, & puniri posse de sententiae inobseruantia.

Tom. IX.

2. Sed ego negatiuam sententiam tenendam esse puto, quam nouissime tuetur A. Ron. de Marinis *quod res. resol. cap. 1. §. 6. per totum*, lege illud, & non pigebit. Vnde ad rationes Capiblanco dico, Ecclesiam ratione situs verè dici in territorio ciuitatis vbi sita est, atamen quoad iuris effectus, & praecipue ad ligandum ordine, aut statuto Principis territorij, id quod fit intus Ecclesiam, vel in loco exempto, verè non dicitur de territorio; imò duo haec comparati, esse in loco exempto, vel esse extra territorium, docent Legistae in l. *fin. ff. de iurisdict. omnium iudicam.* Paulus de Castro *consil. 187.* Alexander *consil. 151. vol. 2.* Natta *consil. 643. per totum*, Rolandus *consil. 33. volum. 3.* & alij. Id verò quod asserit Capiblanco, Episcopum non habere territorium, negatur, quod supra in hoc tractatu satis probatum est, & probat Barbosa *de officio & potestate Episcopi, part. 3. allegat. 107. num. 1.*

Sup. hoc in Ref. §. 2. in fine, & §. Ad doctrinam & infra in Ref. 115. §. Probatur. & in alijs eius not.

Sup. in Ref. quae hic est infra in tr. 2. Ref. 302. & in §. VI. not. praeteritae & in alijs eius not.

RESOL. LXIV.

An exules, seu banniti confugientes ad Ecclesiam, gaudeant eius Immunitate, si non commiserint delicta in iure exceptuata? Et an non solum capi, atque extrahi ab Ecclesia non possit bannitus, sed nec etiam possit occidi, non obstante quod ex forma statuti, aut ex alio capite possit impune occidi? Et an in tali casu occidens bannitum in Ecclesia incurrat in excommunicationem Greg. XIV. contra extrahentes ab Ecclesia? Et cursum explanatur exulem nec humari quidem posse in Ecclesijs, à quibus arceatur exilij sententia. Et discutitur, quod licet Ecclesia dicatur esse in territorio Principis secularis, non tamen proprie dicitur esse de eius territorio? Ex part. 6. tract. 1. Resol. 21.

§. 1. **N**egatiuè respondet Sarpus *cap. 5. fol. 53.* sic asserens. Etiam si exilij poena ob leue delictum iniuncta esset, æquum videri non potest, vt Ecclesia eos tueatur, qui iam exules sunt, & hostes Reipublicae: cum nulla omnino lex Ciuilib, nulla Canonica sacrorum locorum immunitate defendat quos iudicum sententia damnauit; sed eos tantummodo, quos iustitia insequitur, antequam sententiam ferat. Exul verò iam damnatus est, & dedita opera & malitiosè sibi vetitos fines ingreditur. Immo praeter id, cuius causa exilio multatus est, grauius etiam delictum consultò, cogitatò, malitiosaque temeritate committit; contumaciae scilicet, atque voluntariae, studiosaque perduellionis, quod omnium grauissimum atque atrocissimum facinus est. Huc etiam accedit, quod in Ecclesia permanens in eadem peccatum committit, dum in sacro loco interdicto sibi stare confidenter audet. Ita ille, qui etiam ex Bartolo postea sentit exulem ne humari quidem posse in Ecclesijs locisve sacris à quibus arceatur exilij sententia; vnde si sepultus fuerit extrahendum etiam censet.

Sup. hoc in Ref. praeterita.

2. Verum affirmatiua sententia est tenenda. Dico igitur etiam capitaliter bannitos gaudere Ecclesiarum immunitate; dummodo delictum, quo sunt banniti, non sit de exceptuatis. Ita docet Sanchez *in opuscul. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 8. num. 24.* Barbosa *de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. num. 130.* Ludouicus Corre. *in relect. de immunit. part. 3. num. 40.* Cocher *de iur. part. 4. quest. 65. num. 2.* Peregrinus *de immunit. cap. 5. num. 11.* Iulius Clarus *in pract. §. fin. quest. 30. n. 21.* Farinacius *quest. 28. num. 47.* Caltrus Palaus *tom. 2. tract. 11.*

D 3 disp.

Sup. hoc in Ref. §.

Sup. hoc in Ref. praeterita §. VII. pro parte debitoris.

Sup. hoc in Ref. §.